

Arrest

nr. 173 971 van 1 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat Mr. H. CILINGIR en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Kalatak van het district Khewa (ook: Kuz Kunar) in de provincie Nangarhar. U heeft hier gewoond vanaf uw geboorte tot voor uw vertrek. U verklaarde minderjarig te zijn, hetgeen na een leeftijdsonderzoek werd rechtgezet naar meerderjarig. U stamt af van een Pashtun moeder en een Pashayi vader, omschrijft uzelf als Pashayi, en heeft tien broers en zussen. U bent analfabeet en bent nooit naar school geweest. Sinds anderhalf jaar voor uw vertrek werkte u als groenteverkoper in het centrum van Jalalabad.

Uw oudere broer F. werkte sinds 2010 voor de buitenlandse troepen/de NATO/de Amerikanen in Jalalabad. Hij werkte meer bepaald in de fitness van de luchthaven, voor de 'body building club'. De

Taliban was aanwezig in uw dorp en viseerde u omwille van het werk van uw broer. Op 1 jaddi 1393 (22 december 2014) en 5 dalwa 1393 (25 januari 2015) werden twee dreigbrieven van de Taliban voor de deur van uw ouderlijk huis gelegd. Als gevolg hiervan verhuisde uw broer met zijn gezin naar Jalalabadstad. Drie dagen na ontvangst van de tweede brief, op 8 dalwa 1393 (28 januari 2015), wilde u op een ochtend vanuit uw dorp naar Jalalabad gaan. U stapte dichtbij de moskee in een busje van het openbaar vervoer. Naast uzelf en de bestuurder was er nog één andere persoon in het busje. Zij vroegen u hoe het met uw werk ging en zeiden dat u US dollars hiervoor ontving. U ontkende dit en zei dat u groenten verkocht op de markt in Jalalabad en betaald werd in 'kaldars', de Pakistaanse munteenheid. Deze mannen vroegen vervolgens of u dan niet degene was die op de luchthaven werkte. U zei dat u dit niet was, en begon te roepen om de wagen te doen stoppen. Hierop begonnen deze mannen u te slaan, en men vroeg u om het huis van uw broer te tonen. U zei dat u niet wist waar hij woonde. Even later moest het voertuig stoppen aan het checkpoint ter hoogte van Kama-bridge. De mannen discussieerden onderling en waren afgeleid, waardoor u de deur van het voertuig kon openen en uit de auto kon springen. Bij dit manoeuvre raakte uw kin gewond, u heeft er een litteken aan over gehouden. Vervolgens liep u naar het checkpoint en informeerde u de politie over wat er gebeurd was. De politie loste enkele waarschuwingsschoten in de lucht, waarop de mannen de auto omkeerden en zich weg haastten. U wilde niet naar het ziekenhuis gaan en werd naar huis gebracht door de politie. De politie verwittigde een volgende checkpoint met betrekking tot het busje waar u inzat, maar de mannen konden ontkomen. Na dit incident besloot uw vader dat u het land moest verlaten en regelde hij een reis voor u. Op 13 dalwa 1393 (2 februari 2015) verliet u Afghanistan. Twee dagen nadat u het land verliet ging uw vader aangifte doen bij de lokale autoriteiten. U reisde van Afghanistan eerst naar Pakistan, en vervolgens via Iran, Turkije, Griekenland, Servië, Hongarije, Italië en Frankrijk. Op 12 mei 2015 kwam u aan in België. De dag nadien verklaarde u zich vluchteling.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u diverse documenten met betrekking tot het werk van uw broer voor, evenals de originele dreigbrieven van de Taliban, de aangifte die uw vader deed bij de lokale autoriteiten, en de taskara's van uw vader, uw broer en uzelf.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: CGVS) geconcludeerd dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie en evenmin van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming - artikel 48/4, §2, c - van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde geboortedatum. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 22 mei 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, en die aantoonde dat u ouder bent dan 18 jaar - waarbij u een leeftijd werd toegekend van 20,3 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar - kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Uit het feit dat u tijdens het gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken op 10 augustus 2015 verklaarde net 17 jaar te zijn blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden, wat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen al bij voorbaat aantast.

U baseert uw vrees voor vervolging volledig op de professionele activiteiten van uw broer F.. Het is echter opmerkelijk dat u zeer weinig informatie kan meegeven omtrent datgene wat uw broer precies deed en voor welke organisatie hij eigenlijk werkte. Bovendien zijn de verklaringen die u wel maakte omtrent zijn werk en de incidenten die daaruit voortvloeiden vaag, inconsistent en twijfelachtig. Reeds tijdens uw eerste gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) gaf u aan dat u niet weet welk beroep uw broer precies uitoefent. U verklaarde er dat hij werkt voor buitenlandse troepen, meer bepaald voor de NATO, maar dat u niet precies weet wat hij doet (zie vragenlijst CGVS, opgesteld door een medewerker van de DVZ, dd. 10 augustus 2015, vraag 5). Het feit dat u niet weet wat uw broer juist doet, hoewel uw vrees voor vervolging hierop gebaseerd is, roept op zijn minst ernstige vraagtekens op. Alsof u dit zelf ook beseft, past u uw verklaringen op het CGVS aan. Wanneer u dezelfde vraag nog eens gesteld wordt op het CGVS weet u immers opeens wel wat uw broer precies doet. Op dat moment stelt u dat hij in een fitnessclub op de luchthaven van Jalalabad werkt (CGVS p. 12), zoals ook vermeld staat op één van de certificaten die u voorlegt met betrekking tot zijn werk (zie document 1 in inventaris, groene map van het administratieve dossier CGVS). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt voor welke organisatie uw broer juist werkt, zegt u dan weer dat hij "voor de Amerikanen" werkt, maar maakt u geen vermelding van de NATO zoals eerder bij DVZ. Op de vraag hoe u weet dat hij voor de Amerikanen werkte, antwoordt u ontwijkend "dat zegt hij zelf", hoewel u even later dan weer verklaart dat u nooit met uw broer over zijn werk sprak (CGVS p. 13). Daarenboven blijkt uit de vertaling van de aangifte die u

voorlegde dat uw broer zou gewerkt hebben als tolk, althans zo verklaarde uw vader aan de Afghaanse autoriteiten (zie document 8 in inventaris).

Verder beweert u dat er twee dreigbrieven voor de deur van uw ouderlijk huis gelegd werden met betrekking tot het werk van uw broer. Vreemd genoeg kent u de inhoud van deze brieven niet, hoewel zij de kern van uw problemen vormen. Ook weet u niet wanneer de brieven, die nochtans ernstige dreigement bevatten, precies afgeleverd werden (CGVS p. 12). Op de vraag hoe de Taliban opeens wist waar uw broer professioneel mee bezig was, aangezien uw broer reeds sinds 2010 deze job deed (CGVS p. 12) en u zelf amper wist waar hij mee bezig was, kan u geen antwoord geven (CGVS p. 13). Bovendien verklaart u in eerste instantie dat uw broer twee weken na de tweede dreigbrief uw dorp verliet en naar Jalalabad verhuisde (CGVS p. 12). Wanneer u hier later tijdens het gehoor opnieuw naar gevraagd wordt, wijzigt u echter uw verklaring en zegt u dat het reeds na de eerste dreigbrief was (CGVS p. 14). Daarnaast beweert u dat u zelf werd aangevallen door twee personen van de Taliban, maar herinnert u zich zelfs niet hoe deze personen eruit zagen (CGVS p. 14). Ook is op zijn minst het vreemd dat uw vader pas aangifte ging doen bij de lokale autoriteiten nadat u Afghanistan reeds verlaten had (CGVS p. 12 en 15). Voorts is het bijzonder opvallend hoe vaag u blijft omtrent de huidige verblijfplaats van uw broer. U beweert dat u niet weet waar in Jalalabad uw broer nu juist woont, en dat hij dit ook niet aan uw ouders of familie zou gecommuniceerd hebben. Nog frappanter is het feit dat niemand nadien nog contact met hem gehad zou hebben (CGVS p. 16), ondanks het feit dat de Taliban bedreigingen stuurde omwille van zijn job, en dat u zelf niet eens aan uw familie gevraagd hebt of zij uw broer nog gehoord hebben (CGVS p. 14). Logischerwijze zou uw broer een groter doelwit zijn voor de Taliban dan u, zijn broer. Dat jullie dan niet informeerden naar zijn situatie en/ of welzijn, is wel zeer frappant. Ook weet u niet of uw familie nog dreigementen van de Taliban ontving nadat u Afghanistan verlaten had (CGVS p. 16), hoewel u nog meermaals in contact met hen was (CGVS p. 10). Helemaal bizar is het feit dat u aan het einde van het gehoor zelfs verklaart dat het voor u zeker mogelijk zou zijn om bij uw broer te gaan wonen als hij zijn eigen huis heeft in Jalalabad (CGVS p.16), een verklaring die uw beweerde vrees voor vervolging helemaal onderuit haalt.

Naast uw zelfverklaarde vrees voor vervolging heeft u ook uw (recente) herkomst uit Nangarhar niet aannemelijk kunnen maken. Zo is het bijzonder merkwaardig dat u de tel qua dagen tussen de laatste dreigbrief, het incident en de datum dat u Afghanistan verliet perfect heeft kunnen bijhouden (CGVS p.13), terwijl u er op geen enkel ander moment tijdens het gehoor in slaagt om een concrete tijdsaanduiding (dag, maand) te geven van wat er zich heeft voorgedaan. Meer nog, u heeft duidelijk geen of bitter weinig kennis van de Afghaanse kalender. Zo beweert u dat het zomerseizoen was toen u Afghanistan verliet, of dat het op zijn minst "warm was", terwijl dit volgens de data op de dreigbrieven, en rekening houdend met uw tel van de dagen nadien, begin februari moet geweest zijn, wat in principe nog volop in het winterseizoen is (CGVS p. 13, 15 en 16). Wanneer u gevraagd wordt wanneer precies in het "zomerseizoen" dit dan was, beweert u dat het in het midden was, maar weet u dan weer niet of dit dan voor of na de maand 'hamal' (die in sé het begin van het nieuwe jaar en van de lente inluidt) was. U kan slechts een paar namen van maanden geven, die u volgens uw eigen verklaringen "gewoon van mensen hoorde" (CGVS p. 16), en duidelijk niet gebaseerd zijn op eigen ervaringen of een eigen leefwereld. Dat u enkel de eerste, tweede en vierde maand van het jaar opnoemt, bevestigt uw zeer beperkte kennis van de Afghaanse kalender. Dit roept belangrijke vragen op omtrent de waarachtigheid van uw herkomst uit Afghanistan, aangezien u zelf beweert van uw geboorte tot uw vertrek hier gewoond te hebben (CGVS p. 4), maar weliswaar de kalender van dit land, dat u nog niet lang geleden bent ontvlucht, nauwelijks beheerst.

Daarenboven kon u op meerdere cruciale vragen omtrent Afghanistan en meer bepaald de provincie en het district waar u woonde geen bevredigende antwoorden geven, hetgeen deze twijfels omtrent uw nationaliteit, of op zijn minst recente verblijfplaats, alleen maar versterkt. Zo weet u niet wat 'Haftwa Miwa' is, een nochtans nationaal Afghaans gerecht dat naar traditie klaargemaakt wordt bij Nieuwjaar. Op de vraag of u 'Nawroz' (Nieuwjaar) kent reageert u met de verbazingwekkende vraag of dit misschien een Cricket speler is. Vervolgens geeft u aan dat dit ook een zanger is, en pas nadien stelt u op bevreemdende wijze dat "dit ook de uitdrukking is die gebruikt wordt voor Nieuwjaar" (CGVS p. 6). Verder verklaart u dat Khewa (Kuz Kunar) twee aangrenzende districten heeft (CGVS p. 2), terwijl het er in feite drie zijn. U kan slechts de naam van twee omringende dorpen en één berg opnoemen (CGVS p. 3), hoewel u uw hele leven in Kalatak zou doorgebracht hebben. Badyalia, één van de vijf grote dorpen waaruit het district Khewa (Kuz Kunar) bestaat, kent u niet (CGVS p. 6). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of Kashkot, een ander van deze vijf dorpen, kent, stelt u eerst dat het een dorp binnen het district van Khewa (Kuz Kunar) is, maar corrigeert u even later en zegt u dat u hier niet zeker van bent (CGVS p. 7). De plaatsen op de weg van Kalatak naar Jalalabad, een weg die u bijna dagelijks zou afgelegd hebben voor uw werk, kent u dan wel weer verbazingwekkend goed, waardoor deze kennis - in het licht van al die zaken die u niet weet - erg ingestudeerd lijkt (CGVS p. 9).

Wanneer echter dieper ingegaan wordt op uw werk als groenteverkoper, kan u ook op dit vlak geen aannemelijke en doorleefde verklaringen afleggen. Zo weet u, ondanks het feit dat u gedurende anderhalf jaar deze job uitoefende, helemaal niet welke groenten in welk seizoen verkocht werden, of in welk seizoen ze geoogst werden. U geeft wel aan dat “er een koud seizoen is wanneer ze tarwe oogsten”, en dat ze “daarna” - wat neer zou komen op het einde van de winter of mogelijk de lente - “maïs oogsten” (CGVS p. 8). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de tarwe in uw provincie niet in de winter maar wel op het einde van de lente of het begin van de zomer geoogst wordt, en dat de maïs niet in de winter of de lente maar wel in de herfst geoogst wordt. Hoe dan ook, het is op zich al veelzeggend dat u naast maïs en tarwe geen andere groenten samen met hun teelt- of oogstperiode, en die u verkocht aan uw kraam, spontaan kan opsommen.

Verder dient te worden vastgesteld dat ook uw politieke kennis van Afghanistan een meer bepaald uw herkomstregio zeer beperkt is. Hoewel u de Taliban vreest kent u Maulvi Mir Ahmad Gul Hashimi, voormalig Taliban schaduwgouverneur van Nangarhar die bovendien recentelijk vermoord werd, niet, en kan u ook geen enkele andere Talibanfiguur opnoemen (CGVS p. 6). U weet zelfs niet wie Zabihullah Mujahid, de woordvoerder van de Taliban voor Oost-Afghanistan, eigenlijk is (CGVS p. 10). Voorts weet u niet wanneer de laatste verkiezingen plaatsvonden en beweert dat u niet geïnteresseerd was in politiek, hoewel u niet veel later een resem namen van lokale politici opsomt (CGVS p. 5). Ejaz Ahmad Momand, uw eigen voormalig districtshoofd, kent u echter niet (CGVS p. 10). De naam Mawlawee Attaullah Ludin, de provinciegouverneur van Nangarhar toen u nog in Afghanistan was, zegt u in eerste instantie eveneens helemaal niets. Pas wanneer u hierna gevraagd wordt of u Gul Aga Sherzai, zijn voorganger, kent, beseft u plots dat het om twee provinciegouverneurs gaat (CGVS p. 5). Al even merkwaardig is uw kennis omtrent aanslagen of incidenten waarbij de Taliban al dan niet zou betrokken zijn. U haalt spontaan een aanslag op Kabul Bank in Jalalabad aan, maar wanneer hier dieper op ingegaan wordt “weet u niets meer” over dit voorval. U weet niet juist wat er gebeurde, wie er betrokken was, en kan zelfs niet zeggen of dit recent of lang geleden was (CGVS p. 9 en 10). Ook over Hazrat Ali, een prominent leider van de Pashai gemeenschap waartoe u behoort, weet u bijzonder weinig te vertellen (CGVS p. 7). Dat een inwoner van een provincie waarvan de recente geschiedenis getekend werd door politieke instabiliteit, gedomineerd door de aanwezigheid van de Taliban en diverse incidenten en aanslagen, hierover dermate weinig kennis blijkt te hebben, trekt het feit dat u in Nangarhar zou geleefd hebben opnieuw ernstig in twijfel.

Alle informatie waarop het CGVS zich baseerde werd toegevoegd aan uw administratief dossier (blauwe map).

De taskara's en geboorteakte die u neerlegde vermogen bovenstaande argumentatie niet te wijzigen. De informatie die op het CGVS aanwezig is en die aan het administratief dossier werd toegevoegd, toont aan dat frauduleuze Afghaanse documenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn, zowel in Afghanistan als daarbuiten. Analyse van het aangifte-document heeft bovendien de bedrieglijke intenties van uw relaas bevestigd, aangezien zij bovenop de cruciale discrepantie omtrent het beroep van uw broer (die eerder reeds vermeld werd) nog een flagrante tegenstrijdigheid bevat. Zo wordt als datum op de aangifte die uw vader bij de autoriteiten ging doen 15 dalwa 1393 vermeld, maar bevat de achterzijde vreemd genoeg een stempel vanwege het district Kuz Kunar van het jaar 1386. Op uw geboorteakte staat dan weer helemaal geen datum van uitgifte vermeld, wat de authenticiteit van het document sterk onderuit haalt. Bovendien legde u al bedrieglijke verklaringen af omtrent uw leeftijd, zodat ook deze vaststelling aan de herkomst van deze taskara doet twijfelen. Wat de appreciatiecertificaten van uw broer betreft dient te worden opgemerkt dat deze stukken op geen enkele manier de familiale verwantschap met u of de link met uw relaas aantonen. De dreigbrief van de Taliban betreft een bijna volledig met de hand geschreven document dat door eender wie, waar of wanneer kan worden opgesteld en waarvan de herkomst evenmin kan worden nagegaan. De foto die uw broer met collega's toont, geeft verder geen informatie betreffende de tijd, plaats en omstandigheden waarin deze is genomen en heeft evenmin enige bewijswaarde.

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aangetoond heeft, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er werd immers hierboven al vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan en/of afkomst uit Nangarhar. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden

hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming overeenkomstig art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 1, A, (2), eerste alinea van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 10 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker onder meer als volgt:

“De motivering van de Commissaris Generaal is als volgt in de bestreden beslissing:

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan gesloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoeker is van Kalatak, gelegen in het district Khewa van de provincie Nangarhar.

Verwerende partij heeft twijfels dat verzoeker afkomstig is van de regio Nangarhar. Verzoeker heeft verschillende documenten neergelegd zoals de taskara's van zijn familie. Hieruit blijkt dat ze van Nangarhar afkomstig zijn. De broer van verzoeker, die voor de Amerikanen werkt heeft dezelfde taskara afgegeven wanneer hij werd aangenomen door de Amerikanen, die laatstgenoemde zullen wel een grondig onderzoek hebben uitgevoerd naar hun personeel die toegang krijgen op de militaire basis. Doordat verzoeker dan ook de verschillende taskara's neerlegt om te bewijzen dat ze effectief broers zijn, doordat de gegevens van de ouders kunnen worden nagegaan en dat ze van Nangarhar zijn, moet verwerende partij rekening houden met deze documenten en niet direct aanhalen dat er frauduleuze documenten zijn in Afghanistan.

Verwerende partij haalt aan dat verzoeker bepaalde zaken zou ingestudeerd zou hebben. Verwerende partij haalt in de beslissing aan dat verzoeker de weg van Kalatak naar Jalalabad dagelijks afgelegd zou hebben, dat verzoeker deze verbazingwekkend goed de dorpen kent!!! De interviewer tijdens het gehoor moet steeds objectief blijven en moet geen subjectieve zaken zoals het “lijkt ingestudeerd” toevoegen aan het dossier. Verzoeker heeft al de dorpen kunnen opsommen ofdat hij daarbij moest nadenken of vlot de dorpen kon opnoemen doet er niet naar toe. Verzoeker heeft steeds het recht om bij één vraag meer na te denken dan bij een andere vraag, dit wordt expliciet meegedeeld door de interviewer wanneer een gehoor wordt gestart.

Wat betreft de veiligheidssituatie van Nangarhar kunnen we het volgende meedelen op basis van de ambtsbericht van Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland:

Oost (Nuristan, Kunar, Laghman, Nangarhar, Logar, Paktia, Khost, Paktika)

Evenals in het eerste kwartaal van 2013 steeg het aantal AGE-aanvallen in het eerste kwartaal van 2014 vooral in het oosten van het land, waarbij in Nangarhar en Kunar het meeste geweld plaatsvond.

Kunar is al jaren een van de meest betwiste provincies van het land, met het hoogste aantal incidenten in 2007, 2009 en 2012. Begin 2014 vermoordden de Taliban er 21 Afghaanse soldaten op hun basis. Dit was de grootste aanslag op het ANA sinds 2010.

In Nangarhar waren er in dezelfde periode 455 incidenten gerapporteerd.

Volgens een Afghaanse krant namen ontvoeringen in de provincie Nangarhar toe. Onder de ontvoerden waren overheidsbeambten, zakenmensen, medewerkers van private bedrijven en ook kinderen, waarbij gerapporteerd werd over enkele gedode kinderen.

In Nangarhar heb je de Hezb-i-Islami, hetgeen een radicaal Islamitische militie. Het leiderschap zou zich ophouden in de provincie Khyber Pakhtunkhwa (KPK) en de FATA. De leider van Hezb-i-Islami is Gulbuddin Hekmatyar (HIG), voormalig mujahedin partijleider. Zijn basis ligt in het noorden en oosten (Kunar, Nuristan, Kapisa and Nangarhar), maar zijn troepen zijn ook actief op veel andere plaatsen in Afghanistan. Hoewel de groep ideologisch en politiek verwant is met de Taliban is er soms onderlinge strijd over controle van bepaalde gebieden, met name in het noorden.

In het eerste kwartaal van 2014 hadden de provincies in het zuiden te maken met een stijging van het aantal incidenten ten opzichte van dezelfde periode in 2013. Na Nangarhar en Kunar in het oosten vonden de meeste incidenten in Afghanistan in de provincie Helmand plaats.

Op basis van de bovenvermelde zaken kunnen we besluiten dat de regio van verzoeker nog steeds gevaarlijk is en dat de CGVS hiermee totaal geen rekening houdt in zijn beslissing."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de Taliban werd bedreigd omwille van het werk van zijn broer voor de buitenlandse troepen/de NAVO/de Amerikanen. In de bestreden beslissing wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij de Belgische asielinstanties intentioneel trachtte te misleiden door te liegen over zijn geboortedatum hetgeen afbreuk doet aan de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen, (ii) zijn verklaringen over het werk van zijn broer vaag, inconsistent en twijfelachtig zijn, (iii) zijn kennis over de omstandigheden en de inhoud van de dreigbrieven die hij neerlegt zeer beperkt is, (iv) geen geloof kan worden gehecht aan zijn (recente) afkomst uit de provincie Nangarhar gelet op (a) zijn gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender, (b) zijn gebrekkige geografische kennis van zijn provincie en zijn district, (c) zijn foutieve verklaringen met betrekking tot teelt- en oogsttijden in zijn provincie terwijl hij gedurende anderhalf jaar groentenverkoper zou zijn geweest, (d) zijn gebrekkige politieke kennis van zijn provincie, en (v) de neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen en zelfs tegenstrijdigheden en omissies bevatten.

In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij de taskara's van zijn familieleden heeft neergelegd, waaruit blijkt dat zij uit Nangarhar afkomstig zijn. Hij voegt eraan toe dat de taskara van zijn broer wel grondig zal onderzocht zijn door de Amerikanen alvorens hem toegang te verlenen tot de militaire basis. Hij meent dat verweerder deze documenten niet ter zijde kan schuiven omdat er in Afghanistan frauduleuze documenten zijn. Dienaangaande dient vooreerst opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielerelaas te herstellen. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide wijze gemotiveerd waarom er *in casu* geen sprake is van geloofwaardige verklaringen, doch verzoeker laat deze motieven zo goed als ongemoeid. Hij wijst verder immers slechts op de dorpen die hij kon opsommen en dat het er niet toe doet dat hij soms langer moest nadenken. Er dient evenwel op gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn.

Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. Bovendien kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Verzoeker brengt evenmin concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Verder doet verzoeker geen enkele poging om de overige, pertinente motieven in de bestreden beslissing *in concreto* te trachten te weerleggen.

De informatie waarnaar verzoeker verwijst met betrekking tot de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. Hetzelfde geldt voor de uitgebreide theoretische uiteenzetting in onderhavig verzoekschrift. Een theoretische uiteenzetting over de beginselen en regels van het vreemdelingenrecht kunnen op zich niet worden aanzien als een poging om de motieven in de bestreden beslissing *in concreto* te trachten te weerleggen.

Gezien het hetgeen voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing ook maar enigszins in een ander daglicht te stellen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet dient vastgesteld dat door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, hij de Belgische overheden verhindert zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in Afghanistan tot 2015 zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen of nog als hij uit een streek komt waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is. Bijgevolg is het dus van belang om te kunnen vaststellen uit welke regio in zijn land van herkomst verzoeker afkomstig is. Het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst is onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en

levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen reëel beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden immers zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Immers, bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt niet uit te sluiten dat de asielzoeker in een derde land het staatsburgerschap heeft waardoor de noodzaak aan internationale bescherming in het Rijk zou wegvallen (RvS 25 maart 2010, nr. 202.357; RvS 29 maart 2010, nr. 202.487). De onmogelijkheid om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen, waartoe in de bestreden beslissing wordt besloten, is derhalve toe te schrijven aan het doen en (na)laten van verzoeker zelf.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER